

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Bf.II.339/2024. számú ügyben Szegeden, 2025. január 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a 12. sorszámú

v é g z é s t:

Az emberölés bűntette miatt vádlott1 ellen indított büntetőügyben a *Kecskeméti Törvényszék* 2024. március 21. napján kihirdetett *II.B.35/2024/17.* számú ítéletét *helybenhagyja* azzal, hogy az emberölés bűntettének jogszabályi alapja helyesen: Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont *2. fordulat*, d) és j) pont.

Kötelezi a vádlottat a másodfokú eljárás során felmerült *16.800.- (tizenhatezer-nyolcszáz) forint* büntügyi költség megfizetésére az állam javára, a Kecskeméti Törvényszék Gazdasági Hivatalának felhívása szerint.

Megállapítja, hogy a vádlott *tényleges* tartózkodási helye a bv intézet neve.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Kecskeméti Törvényszék vádlott1 vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettében [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c), d) és j) pont], ezért mint visszaesőt, életfogytig tartó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban határozta meg. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban 25 év kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Az eljárás során felmerült 902.744.-Ft büntügyi költségből a vádlottat 813.590.-Ft büntügyi költség megfizetésére kötelezte, a fennmaradó 89.154.-Ft vonatkozásában megállapította, hogy azt az állam viseli.

[2] A törvényszék ítélete ellen fellebbezést jelentett be a vádlott és a védője határozott tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében.

[3] A védő a fellebbezésének indokolásában a vádlottnak fel nem róható jelentős időmúlásra, valamint arra figyelemmel, hogy gyermekkorától gondnokság alatt áll, skizofrén és gyengeelméjű, illetve az egyenes szándékú akarata a holtak vélt barátja holttestének eltüntetése volt, így a különös kegyetlenség megállapítására nem kerülhet sor, arra sem egyenes, sem eshetőleges szándéka nem terjedt ki, a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

[4] A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.89/2024/6. számú indítványában eljárási szabálysértésre, az elsőfokú ítélet jogi indokolásának helyesbítésére tett észrevételeket és összességében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

[5] A fellebbezési nyilvános ülésen a védő és a fellebbviteli főügyészség képviselője a fellebbezés indokolásában és az indítványban foglaltakat fenntartották, azzal egyezően adták elő.

[6] A vádlott az utolsó szó jogán tett felszólalásában hangsúlyozta, hogy nem akarta megölni a sértettet, a tettét megbánta és a büntetés enyhítését indítványozta.

[7] A fellebbezések alaptalanok.

[8] Tekintettel arra, hogy a vádlott javára bejelentett fellebbezések bejelentésére kizárólag a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján került sor, a Be. 590. § (3), (5), (5a) és (7) bekezdéseire, valamint a 606. § (3) bekezdésében írtakra is figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet korlátozottan bírálta felül. E felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem valósított meg olyan, a Be. 607. § (1) bekezdése és a Be. 608. § (1) bekezdése – abszolút -, illetve a Be. 609. § (1) bekezdése szerinti – relatív – eljárási szabálysértést, amely hatályon kívül helyezést eredményezne, így az ügy érdemi felülbírálatát kizárná.

[9] Osztotta ugyanakkor a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy relatív eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság, amikor az elhunyt sértett hozzátartozóját a Be. 500. § (3) bekezdésében foglaltak ellenére nem értesítette az előkészítő ülésről, továbbá amikor az elsőfokú ítéletet a részére nem kézbesítette.

[10] A Be. 52. § (1) bekezdés a) pontja alapján, ha a sértett akár a büntetőeljárás megindítása előtt, akár azután meghal, helyébe hozzátartozója, törvényes képviselője vagy a sértett által jogszabály, illetve szerződés alapján eltartott személy léphet, és a polgári jogi igény érvényesítését kivéve gyakorolhatja a sértett megillető jogokat, ideértve a magánvádlóként, vagy pótmagánvádlóként történő fellépést.

[11] A Be. 454. § (2) bekezdése alapján az ügydöntő határozatot a sértettel is közölni kell. Az ügydöntő határozat közlésével egyidejűleg a Be. 51. § (5) bekezdésében foglalt jogáról a sértettet, illetve a sértett jogutódját tájékoztatni kell.

[12] A fellebbviteli főügyészség indítványának megfelelően az ítéltábla a fenti relatív eljárási szabálysértést kiküszöbölte és az elsőfokú ítéletet megküldte a sértett hozzátartozójának, akit értesített a fellebbezési nyilvános ülés időpontjáról is.

[13] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja és a Be. 606. § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[14] Azt a fellebbviteli főügyészségi álláspontot is osztotta az ítéltábla, hogy mindez azonban nem zárja ki, hogy a másodfokú bíróság szükség esetén kiegészítse, helyesbítse a vádlott korábbi elítéléseire vonatkozó adatokat. Az elsőfokú ítélet [8] bekezdésében az 1./ pontban foglaltakat helyesbítette azzal, hogy a feltételes szabadság 2016. június 21. napján telt volna le, és a jogi indokolásba utalta azon megállapítást, hogy a vádlott a feltételes szabadság hatálya alatt követte el a jelen eljárás tárgyát képező bűncselekményt.

[15] Kiegészítette továbbá az ítéltábla az elsőfokú ítélet vádiratra utalását tartalmazó részét is azzal, hogy az ügyészség az előkészítő ülésen mértékes indítványt terjesztett elő, a vádlottal szemben a bűnösség beismerése esetére életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabását indítványozta azzal, hogy a törvényszék a vádlottat a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből ne zárja ki, azaz 25 év kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Ezen kiegészítés azért vált szükségessé, mivel ennél súlyosabb büntetés a vádlottal szemben a Be. 565 §. (2) bekezdése értelmében nem szabható ki.

[16] A törvényszék a Be. 504. § (2) bekezdése szerinti eljárási szabályok megtartásával fogadta el a vádlott bűnösséget beismerő nyilatkozatát. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és nem merült fel olyan körülmény, amely felmentésre vagy az eljárás megszüntetésére vezetne.

[17] A vádlott cselekményeit a törvénynek megfelelően, a kialakult bírói gyakorlattal egyezően minősítette az emberölés minősített eseteként szabályozott Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c), d) és j) pontja szerint.

[18] Az irányadó tényállás alapján a vádlott ölési szándék nélkül bántalmazta a sértettet, majd azt követően látva a sértett mozdulatlan helyzetét, jutott arra az elhatározásra, hogy rágyújtja a házat. A bűncselekmény felfedezésének leplezése érdekében valósította meg tehát az ölési cselekményt, amely a Btk. 160. § (2) bekezdés c) pont 2. *fordulata* szerinti aljas *célból* elkövetettnek minősül. Erre figyelemmel a vádlott a cselekményét a Btk. 7. § 1. *fordulata* szerinti egyenes szándékkal valósította meg, azaz a cselekményének következményeit kívánta, amellyel az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette és helyesbítette (elsőfokú ítélet [26] bekezdés).

[19] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a 3/2013. BJE határozat II/10. pontjában foglaltaknak megfelelően az emberölés minősített eseteként szabályozott Btk. 160. § (2) bekezdés j) pontja szerinti védekezésre képtelennek kell tekinteni azt is, aki helyzeténél vagy állapotánál fogva ideiglenesen vagy véglegesen nem képes

ellenállás kifejtésére [Btk. 459. § (1) bekezdés 29. pont]. Ezen körülmény akkor róható fel, ha a sértett védekezésre képtelen állapotát az elkövető az ölési szándék kialakulását megelőzően, az ölési cselekménytől függetlenül idézte elő. Jelen esetben is ez történt, mivel az irányadó tényállás szerint a vádlott ölési szándék nélkül bántalmazta a sértettet, majd azt követően, látva a sértett mozdulatlan helyzetét, jutott arra az elhatározásra, hogy rágyújtja a házat. Az emberölés különös kegyetlenséggel elkövetettnek minősítése is helyes volt, a vádlott tudata az elkövetéskor átfogta ezt az elkövetési módot. A - védői állásponttal szemben - vádlott az elkövetés valamennyi körülménye alapján tisztában volt a cselekménye súlyosságával és azzal, hogy amennyiben a magatehetetlen sértettre rágyújtja a házat, majd onnan távozik, akkor a halálos eredmény bekövetkezése elkerülhetetlen, az a sértett számára többletgyötrellemmel jár.

[20] A büntetés kiszabása körében felmerült súlyosító és enyhítő körülményeket a törvényszék maradéktalanul értékelte. A védői állásponttal szemben az ítéltábla a vádlott betegségét enyhítő körülményként értékelni nem tudta, figyelemmel arra, hogy a személyi körülményeiben rögzített azon körülmény, hogy napi rendszerességgel szed nyugtató hatású gyógyszert, de a nyomozás során készült igazságügyi elmeorvos szakértői vélemény szerint nem gyengeelméjű.

[21] Az irányadó bűnösségi körülményekre figyelemmel a törvényszék helyesen járt el, amikor az ügyészség mértékes indítványának megfelelő életfogytig tartó szabadságvesztést szabott ki a három minősítő körülmény szerint is súlyosabban minősülő emberölést feltételes szabadság hatálya alatt, visszaesőként elkövetett vádlottal szemben.

[22] A vádlott terhére rótt minősített emberölés büntetési tétele 10 évtől 20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztés. Osztotta az ítéltábla a törvényszék álláspontját, hogy a bűncselekményt visszaesőként, feltételes szabadság hatálya alatt elkövető vádlott esetében a büntetési célok kizárólag életfogytig tartó szabadságvesztés büntetés kiszabása mellett érhetőek el, illetve, hogy nem szükséges a vádlott kizárása a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségéből - az az ügyészség előkészítő ülésen tett indítványára figyelemmel nem is volt lehetséges - és a legkorábbi időpontjának a törvényi minimumban, 25 évben történő megállapítása is elégséges, különös tekintettel az előkészítő ülésen tett bűnösség beismerésére.

[23] A büntetés kiszabása körében az elsőfokú ítélet [28] bekezdés utolsó előtti mondatát ugyanakkor az ítéltábla mellőzte, mint az ítélet indokolásába nem illő megjegyzést.

[24] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet jogi indokolását kiegészítette továbbá az életfogytig tartó szabadságvesztés és a fegyház végrehajtási fokozata kapcsán a Btk. 34. §-ára és a Btk. 41. § (1) és (2) bekezdésére való hivatkozással, továbbá az ítélet [31] bekezdését akként helyesbítette, hogy az ott írt rendelkezés a Btk. 43. § helyesen *(1) bekezdésén* alapul.

[25] A törvényszék törvényesen tiltotta el a vádlottat a közügyektől, amelynek a törvényi maximumban meghatározott tartamát a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyára és jellegére, valamint a vádlott személyiségére is figyelemmel arányosan határozta meg.

[26] A fentiekre figyelemmel az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések alaptalannak bizonyultak.

[27] A fentebb kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét mindenben törvényesnek találta, ezért azt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[28] A Kúria 61. számú BK véleménye 3 a.) pontja alapján az elkövetési magatartás azonos büntetési tétellel fenyegetett alakzatait a fordulattal kell meghatározni. Miután a vádlott az emberölés büntettét - a korábban kifejtettek szerint – aljas *célból* és nem aljas indokból követte el [Btk. 160. § (1) bekezdés, (2) bekezdés c) pont 2. *fordulat*, d) és j) pont], az emberölés büntettének jogszabályi alapját helyesbítette az ítéltábla.

[29] A másodfokú eljárás során a kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség megfizetésére a másodfokú bíróság a Be. 613. § (1) bekezdése és a Be. 574. § (1) bekezdése alapján kötelezte a vádlottat.

[30] Megállapította, hogy a vádlott tényleges tartózkodási helye a bv intézet neve.

[31] A végzéssel szemben a Be. 579. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Szeged, 2025. január 16.

Dr. Kiss Dániel s.k.

Dr. Halász Edina s.k.

Dr. Mezölaki Erik s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Szegedi Ítéltábla Bf.II.339/2024/12. számú végzése és a Kecskeméti Törvényszék 11.B.35/2024/17. számú ítélete a jelen végzés folytán a mai napon *jogerőre emelkedett*.

Szeged, 2025. január 16.

Dr. Kiss Dániel s.k.

a tanács elnöke